

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 422/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Telenor doo Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Стојановић Соколовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Прокупљу и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 14.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Прокупљу је решењем о извршењу Ив 895/08 од 04.07.2008. године, дозволио предложено извршење на основу веродостојне исправе и одредио извршење против извршног дужника АА из

Одлучујући о приговору извршног дужника АА из ..., Основни суд у Прокупљу је решењем Ив 5143/10 од 02.02.2018. године, усвојио приговор и ставио ван снаге наведено решење о извршењу од 04.07.2008. године, у делу у којем је одређено извршење, одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред тим судом, и списе предмета доставио парничном одељењу Основног суда у Прокупљу на даљи поступак.

Основни суд у Прокупљу се решењем П 2300/18 од 28.02.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, па је по правноснажности решења предмет доставио Трећем основном суду у Београду, као месно надлежном. У образложењу је наведено да је тужилац доставио поднесак 26.02.2019. године у коме је навео да је месно надлежан Трећи основни суд у Београду, јер је уз предлог за извршење достављен претплатнички уговор којим је уговорена надлежност наведеног суда.

Трећи основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 2782/19 од 28.09.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... 113/17) и члана 23. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 42/11...139/14), на чију примену упућује члан 545. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/2015) Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Прокупљу.

Одредбом члана 20. Закона о парничном поступку прописано је да се суд може поводом приговора туженог, огласити месно ненадлежним ако је приговор поднесен најдоцније на припремном рочишту или, ако оно није одржано, до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу (став 1.), а да се суд може огласити, по службеној дужности, месно ненадлежним само кад постоји искључива месна надлежност неког другог суда најдоцније на припремном рочишту или, ако оно није одржано, до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу (став 2.).

Одредбом члана 64. став 1. ЗПП, прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана важи само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму, тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретном случају поступак је инициран предлогом за извршење, извршног повериоца, овде тужиоца, који је поднет Општинском суду у Прокупљу као опште месно надлежном. Извршни поверилац је у предлогу за извршење, назначио да се, у случају да извршни дужник против решења о извршењу изјави приговор, предмет достави стварно и месно надлежном Четвртом општинском суду у Београду-уговорена надлежност. Уз предлог за извршење извршни поверилац је доставио између осталих доказа и претплатнички уговор, закључен између овде сада тужиоца и туженог, којим је уговорена надлежност Четвртог општинског суда у Београду. Тужени, као извршни дужник, изјавио је приговор на решење о извршењу.

Имајући у виду да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, да су се у конкретном случају странке споразумеле да је у случају спора надлежан Четврти општински суд у Београду, сада Трећи основни суд у Београду, према подручју на којем врши надлежност, што произлази из приложеног претплатничког уговора за ГСМ, а да су притом испуњени други услови из члана 64. ЗПП, тужилац се у предлогу позвао на уговорену надлежност у приложеном уговору, то је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Трећи основни суд Београду.

На основу изнетог, применом члана 23. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић